OROSHÁZI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

XIX. évfolyam 3. szám 2022. Karácsony

Áldott karácsonyt!

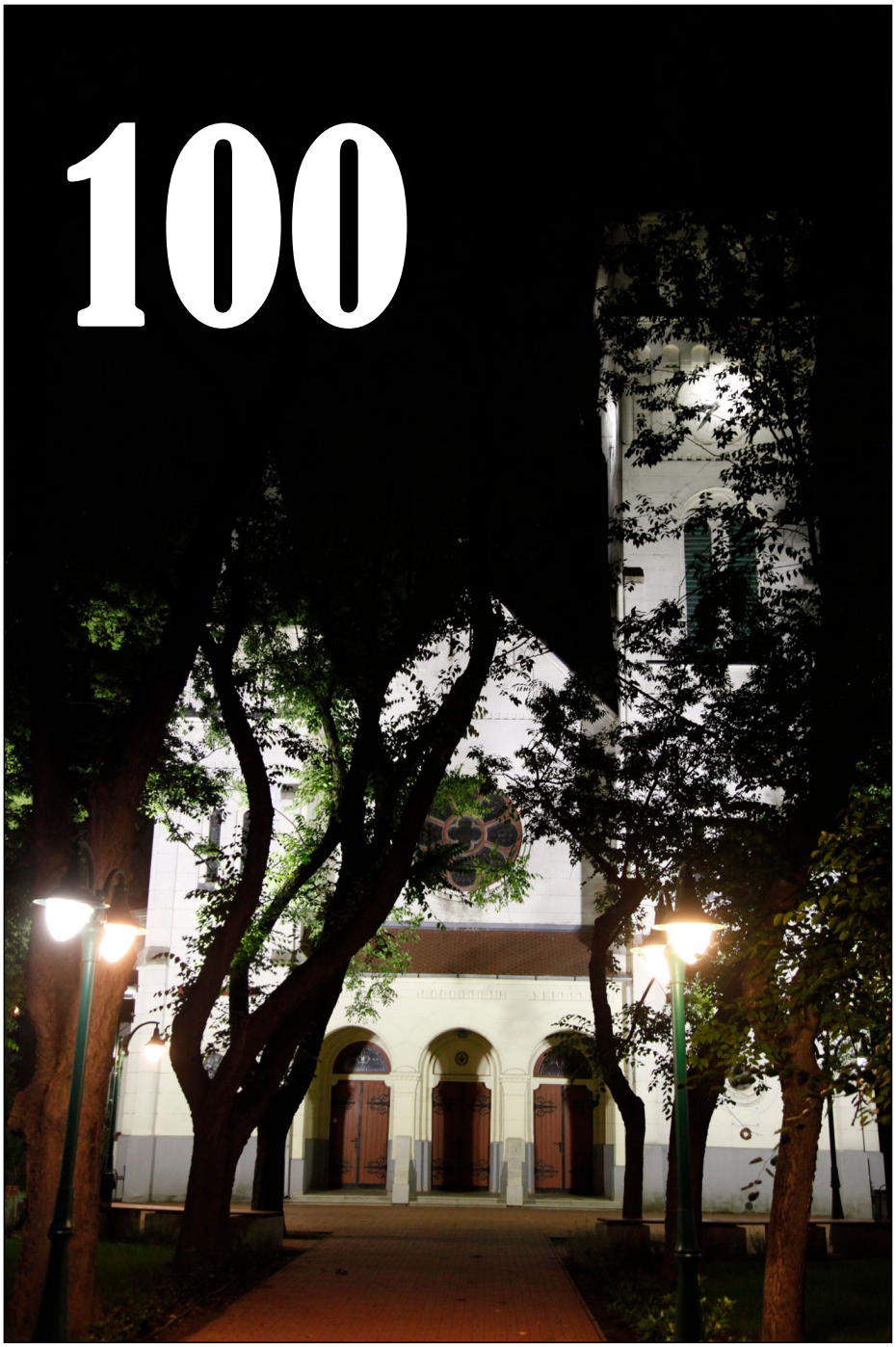

Gárdonyi Géza:

Fel nagy örömre!

Fel nagy örömre! ma született,
Aki után a föld epedett.
Mária karján égi a fény,
Isteni Kisded Szűznek ölén.
Egyszerű pásztor, jöjj közelebb,
Nézd csak örömmel Istenedet.

Nem ragyogó fény közt nyugoszik,
Bársonyos ágya nincs neki itt.
Csak ez a szalma, koldusi hely,
Rá meleget a marha lehel.
Egyszerű pásztor, térdeden állj!
Mert ez az égi s földi király.

Glória zeng Betlehem mezején,
Éjet elűzi mennyei fény;
Angyali rendek hirdetik őt,
Az egyedül szent Üdvözítőt.
Egyszerű pásztor, arcra borulj,
Lélekben éledj és megújulj!

Megünnepeltük templomunk 100. születésnapját

Jubileumi programsorozatunk november 13-án kezdődött dr. Serfőző Levente oktatási helynök nyitó miséjével. Megemlékeztünk a vértanú papról, Györgypál Albertről, akit 85 éve szentelték pappá, és kezdte meg szolgálatát Orosházán. Hetvenöt éve hunyt el a kínzások következtében a rendőrség börtönében.

Az ünnepi prédikációban Serfőző Levente arról beszélt, hogy egy közösség életében mennyire fontos szerepe van az emlékezésnek. Emlékezés a múltunkra az a pont, melyből a jelen és a jövő eseményei kiindulnak. Az emlékezés megszilárdítja a gyökerekhez való ragaszkodást. Györgypál Albert gondolkodásmódjában megelőzte korát, hisz a '30-as évek kiváló teológusait németül olvasta, műveiket feldolgozta. A liturgikus megújulás legaktuálisabb teológiai irodalmát ismerte és a hétköznapokban gyakorolta. Különös figyelemmel élte meg a liturgiát, a szentmisét és a zsolozsmát, utóbbiról A Dicséret áldozata címmel könyvet is írt, melyet a Szent István Társulat 1941-ben adott ki. (Györgypál Albert életéről az előző számunkban már írtunk.)

Egyidejűleg a helynök úr megáldotta az Orosházi Foltvarró Egyesület készítette képet templomunkról.

Ezután a jubileumi héten rendezvénysorozattal készültünk a november 19-i százéves templomszentelési évfordulóra.

November 14-én gr. Széchényi Miklós, a templomépítő püspökről tartott előadást Szemenyei Béla muzeológus, az orosházi Nagy Gyula Területi Múzeum munkatársa.

November 15-én „Énekeljetek a Úrnak új éneket!" – az Eötvös József Katolikus Általános Iskola és Óvoda gyermekeinek és pedagógusainak műsora hangzott el, valamint az Orosházi Szokolay Bálint Madrigál Kórus hangversenye Sitkei Kata és Mosolygó Miklós közreműködésével.

November 16-án hálaadó imaest volt egyházközségünkért Aleksza János diakónus vezetésével.

November 17-én egy koncerten vehettünk részt LÉLEKHANGOK fuvolán és klarinéton címmel. Közreműködött: Krcsméri Blanka Anna fuvolaművész és Szabados Tóth László klarinétművész.

November 18-án Dóbisz Áron és Samodai Bence orgona- és trombitakoncertje volt hallható.

November 19-én, délelőtt 10 órakor kezdődött az ünnepi szentmise, dr. Kiss-Rigó László püspök úr vezetésével. Közösségünknek mindig kimagasló ünnepe a főpásztor jelenléte.

A szentmise elején Iványi László tb. kanonok, esperesplébános köszöntötte a Főpásztort, majd a többi vendéget: Mons. Fodor József nagyváradi helynök urat, valamint főtisztelendő Pék Sándor esperesplébánost, a nagyváradi székesegyház plébánosát. Nagy megtiszteltetés számunkra jelenlétük, hiszen Orosháza korábban a nagyváradi egyházmegyéhez tartozott. A 100 évre készülve templomépítő püspökünk, gr. Széchényi Miklós nagyváradi püspök mai utóda, Böcskei László püspök úr járt nálunk júniusban, most pedig a helynöke és a székesegyház plébánosa jött el velünk ünnepelni.

Eljöttek továbbá a korábbi orosházi plébánosok, a kerület papsága, a makói görögkatolikus paróchus. Megtisztelték a katolikus közösséget a testvér egyházak lelkipásztorai.

Ugyancsak megtisztelte közösségünket Zalai Mihály, a Békés Megyei Önkormányzat elnöke, Dávid Zoltán Orosháza polgármestere és jegyzője, dr. Burai Mihály úr.

A plébános köszöntötte a vidékről érkezett vendégeket, a testvéregyházak híveit, és a katolikus közösségünk tagjait.

Ezután röviden ismertette az elmúlt pár év előkészületi munkáját.

A teljesség igénye nélkül sorolom, hogy felújítottuk templomunk szobrait, képeit. Új keretet kapott Széchényi püspök testvére által festett Jézus Szíve korábbi oltárkép. Idén húsvétra Szula Csaba orosházi díszüveges elkészítette az orgona mögötti rózsaablakot. Széchényi püspök úr sírja mellé elhelyezésre került róla egy festmény. Elhelyeztük Györgypál Albert képét templomunkban. Mindkét festmény Levicki Lenke alkotása.

A 100 éves templomszentelési évforduló ünnepére elkészültek a még hiányzó színes ablakok, magyar szentek képeivel, melyek Lantos Györgyi alkotásai.

Elkészült templomunk emlékterme, a mi kis házi múzeumunk, régi liturgikus felszerelésekkel és kegytárgyakkal, korábbi papok személyes tárgyaival. Köszönet a gyűjtésért és a munkálatokért Selmeczi László gondnok úrnak és segítőinek.

Az ünnepségre a gyerekek rajzait kiállítottuk templomunkban. A 100 év tiszteletére az orosházi alkotók műveiből időszakos kiállítás nyílt templomunk hittantermének folyosóján.

Templomunkról készült egy könyv és egy kisfilm is. Az előbbi a plébános, az utóbbi Rózsa Judit és Rapcsán Zsolt munkája.

A tavasszal pályázati pénzből megújult a templom körüli park.

Magyarország Kormánya támogatásával felújítottuk a két tornyot és a templom homlokzatát.

Egy évvel ezelőtt jubileumi évet hirdettünk. Ennek jegyében szerveztük programjainkat. Csak egyet emelnék ki: szeptemberben elzarándokoltunk két gr. Széchényi pp. által épített templomba: Nagyszénásra és Bucsára.

Az ünnepség előtti napon hálánk jeléül a temetőben megkoszorúztuk itt nyugvó plébánosaink, valamit a 100 ével ezelőtti templomszentelést végző Brém Lőrinc gyulai helynök sírját.

Köszönetet a lelkes szervezőknek, segítőknek, szponzoroknak, adakozóknak, művészeknek, imádkozó híveknek, akik nélkül mindez nem valósult volna meg. Külön köszönetet az Eötvös József Katolikus Általános Iskola és Óvoda pedagógusainak, óvodapedagógusainak, technikai dolgozóinak, diákjainak, ovisainak, akik szintén kivették a részüket az előkészületből és az ünneplésből is.

Nagy-nagy köszönet illeti Aleksza János diakónust, aki mindenben a plébános segítője volt az előkészületben és az ünnep lebonyolításában.

A szentmisén elénekeltük az Egyház hálaadó énekét, a Te Deumot. Az ünnepet a Szokolay Bálint Madrigál Kórus éneke Mosolygó Miklós karnagy vezetésével, és Sipos István orgonaművész- és építő kántorizálása tette még szebbé.

A szentmise után szerény agapé volt az orosházi hívek és a Mária Légió jóvoltából.

Dr. Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök úr szentbeszéde az orosházi Jézus Szíve-templom felszentelésének centenáriumi hálaadó szentmiséjén, 2022. november 19-én

Kedves Testvérek!

Meglehetősen a szokottól eltérő képet kapunk Jézusról a mai evangéliumban. Általában úgy gondolunk Jézusra – nem első sorban az igazi művészi ábrázolások: festmények, szobrok alapján, hanem inkább a vásári, giccses ábrázolások alapján – mint aki tudjuk, hogy mindig a békéről, a szeretetről beszélt. Azt hisszük, hogy olyan bágyult, naív ember volt, bocsánatot kért, hogy létezik és úgy gondolunk sokszor rá, mint aki dauerolt hosszú hajjal, kék szemmel, cukros limonádéval leöntve áll előttünk.

Ehhez képest a mai evangéliumi epizódban egész más képet kapunk róla. Keményen ostort fog és erőszakot alkalmazva rendet csap a jeruzsálemi templomban. Nem azért, mert elöntötte a düh, elvesztette a fejét és akkor mindenki kapott, hanem arányosan alkalmazott erőszakot adni. Az igazi nagy maffiózó bűnözőket ostorral kiverte szó szerint, a – ma azt mondanánk – nyakkendős bűnözőkre ráborította a pénzváltó asztalt, a kis pitiáner seftelőkkel pedig csak úgy bánt, hogy azt mondta legyenek szívesek odébb menni.

Bizony Jézus tudott kemény is lenni, még erőszakot is alkalmazni, bár nyilván első sorban a lelki, szellemi fegyverek voltak az eszközei. Ez igaz nemcsak Jézusra – egész életében őt is támadták főleg szellemi fegyverekkel sokféle módon, meg bizony fizikai módon is: kínozták, letartóztatták, kivégezték – ez a sors valamilyen módon azoknak is a sorsa, akik az ő ügyét képviselik a történelemben.

Tegnap, mint véletlen összeesés – a plébános úr közismerten nagy lengyel barát, jól beszél lengyelül, nagyon sok lengyel kapcsolata van – éppen a szegedi dómban a lengyel nemzeti ünnep alkalmából, a lengyel nagykövet jelenlétében szentmisét ajánlottunk fel a két nemzetért, a lengyel és a magyar nemzetért. Alkalom volt arra, hogy felidézzük, bizony lehetne egy érdekes verseny, de nem írták ki, csak virtuálisan, hogy melyik az a nemzet, aki a legtöbbet szenvedett, legtöbb áldozatot hozta a túlélésért, a függetlenségért, a szabadságért. Valószínű, hogy Lengyelország és Magyarország közösen előkelő helyen szerepelne.

Ez persze igaz minden olyan közös-

ségre, nemzetre, vallási közösségre is, erre a közösségre is itt Orosházán, amely 100 éven keresztül kitartott a hite mellett. Mert elsősorban nem a templomot ünnepeljük, hanem azt a közösséget, amely valamilyen módon kötődik ehhez a templomhoz és kötődött 100 év alatt.

Gondoljunk arra – elhangzott – hogy annak idején a nagyváradi egyházmegyéhez tartozott Orosháza. Ez most olyan szép kijelentés, de gondoljunk bele, hogy mennyi tragédia, véráldozat, szenvedés, megaláztatás járult azzal, hogy a határok módosultak és ezzel együtt az egyházmegyei határok is módosultak. Vagy gondoljunk a kommunizmus diktatúrájának az éveire, mikor nem volt olyan egyszerű dolog még csak belépni sem ebbe a templomba. Kicsiben és nagyban ez a közösség is része volt az egész társadalomnak, az egész nemzet életének.

Bizony azt látjuk, hogy azok tudtak túlélni, akik komoly identitással rendelkeztek, ami a keresztény hitükből fakadt és a keresztény hitükből fakadó egyetemes emberi értékek mellett hűségesen kitartottak, azok alapján maradtak akármilyen szél, ellenszél, vihar vagy bármi történt: lelki, szellemi vagy fizikai megpróbáltatások idején ahogy volt. Nyilván igazolt ez erre az orosházi közösségre is, melynek része volt a 100 év alatt az a hívő közösség, melynek ez a templom otthon volt.

Ebben bizony közösen éltük át az áldozatokat, nehézségeket más keresztény egyházak testvéreivel és éppen azért külön öröm és

köszönet, hogy jelen van az evangélikus egyház képviselője és lelkész kollegánk. Együtt tapasztaltuk meg ezeket a nehézségeket és persze indít bennünket mindez arra, hogy észnél legyünk ma is.

Nemcsak a keresztény közösségeket, egész nemzeteket, egész Európát érinti az a veszély, ami most nem fizikai. Bár ne legyünk túl optimisták, illúziókat ne kergessünk mert a szomszédunkban háború folyik, értelmetlen háború.

De reméljük, hogy minket már fizikai támadások nem érnek, sokkal veszélyesebb viszont az, amit kevésbé veszünk észre ha nem gondolkodunk. Az a kóros, önpusztító ideológia, amely alássa az identitásunkat, arra buzdít, bátorít, hogy önként mondjunk le az identitásunkról. Önként adjuk fel azokat az értékeket, melyek alapján álltunk mostanáig. Pusztítsuk el magunkat, ez az igazi lelki, szellemi támadás, amit lelki, szellemi fegyverekkel kell visszavernünk.

Ennek az érdekében, hogy sikeresen túléljük szükséges az, hogy elődeink, példaképeink, hőseink példáját tudjuk követni. Ahhoz kérjük most Jézus támogatását, erejét, azért kérjük az ő áldását egyénileg, közösségeinkre, családjainkra, nemzetünkre, hogy értékeinken szilárdan állva, azokról hiteles tanúságot téve, nem engedve a kísértésnek, hogy adjuk fel az identitásunkat, nemzeti és keresztény identitásunkat, túléljük mi, családjaink, közösségeink, a nemzet és egész Európa.

Az elhangzott szentbeszéd szövegét lejegyezte és szerkesztette:
Sipos Zsolt

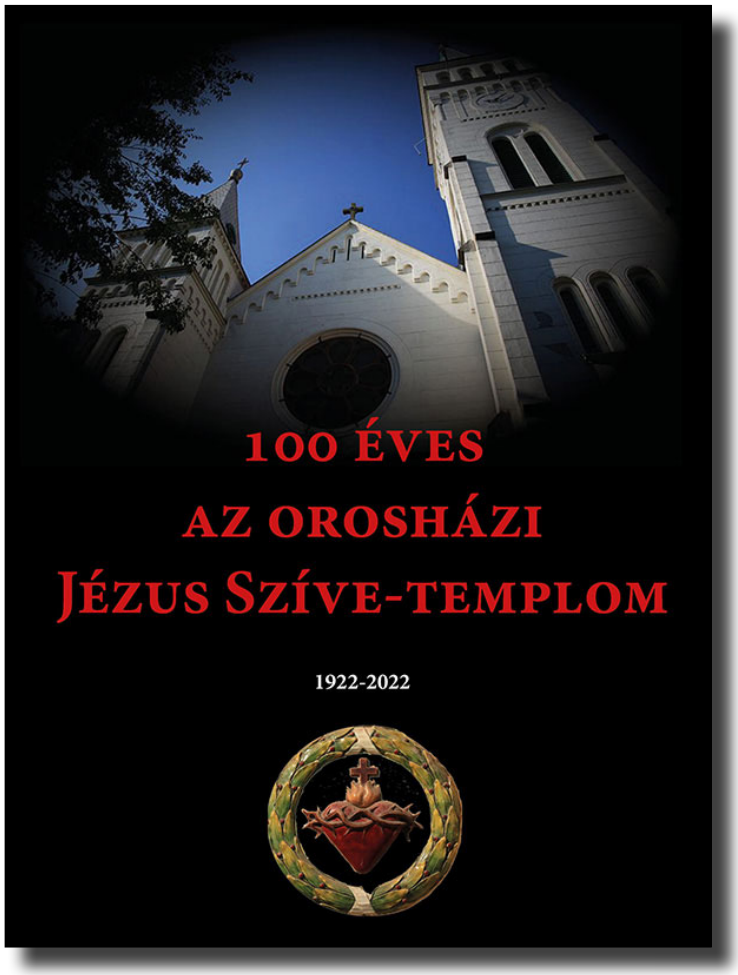

A 100 éves ünnepségre készült könyv kapható a templomban és a plébánián

Új ablakaink

A 100 éves ünnepségre elkészültek a még hiányzó színes ablakaink is. Az orgona mögötti, azaz a homlokzati rózsaablak húsvétra készült el, Szula Csaba orosházi diszüveges munkája.

A búcsúra elkészült három férfi szent mellé (Szent István, Szent Gellért és Szent László) elkészültek a női szentek ablakképei is, Lantos Györgyi csongrádi művész alkotása.

Ezzel templomunk teljesen elkészült! A mi nemzedékünk büszke lehet rá! Köszönet a művészeknek, a szponzoroknak, szervezőknek!

Rövid beszámoló karitász csoportunkról

Jézus parancsba adta, hogy éljünk szeretetben és mindenki felé szeretettel legyünk. Azonban a szeretet nagy parancsát csak az Úr kegyelmével tudjuk teljesíteni. E parancs szerint próbál karitász csoportunk is segíteni a hozzánk fordulókon.

Az év második felében is megtartottuk a csütörtökönkénti ruhaosztásainkat ameddig lehetett, ugyanis a régi plébániát felújítják, korszerűsítik, így új helyet kellett keresnünk karitász csoportunknak. Már egy ideje tudtuk, hogy sor kerül erre, így már március körül elkezdtük keresni a lehetőségeket. Reményünket akkor vesztettük el, amikor kiderült, hogy az Önkormányzat az energiaárak emelkedése miatt saját intézményeit is kénytelen összevonni, így nekünk sem tud helyet biztosítani. Karitász csoportunk nem szűnik meg – bár ruhaosztásra tavaszig biztos nem lesz lehetőségünk – de továbbra is tartjuk a kapcsolatot a rászorulókkal és rendszeres, illetve alkalmi tartós élelmiszeradományokkal támogatjuk őket. Az idén már februárban, szeptemberben és most decemberben is nagyon sok szegény családnak tudtunk segíteni. Ezen kívül rendszeresen részt veszünk a Vadvirág Klub programjain és katolikus óvodánk családi napján is örömmel sütöttük a palacsintákat a csillogó szemű gyerekeknek. Az országos karitász programokat továbbra is figyelemmel kísérjük, és lehetőségeinkhez mérten ezután is megteszünk mindent, hogy ha csak egy kicsit is, de könnyebbé tegyük pár család mindennapjait.

Itt szeretném megköszönni az egész éves segítséget a hitoktatóknak, karitász csoportunk tagjainak, plébánosunknak és persze nem utolsó sorban a híveknek, akik nélkül nem tudtunk volna programjainkat megvalósítani.

A magunk mögött hagyott év is megerősít bennünket, hogy az Úr általunk is építi országát, hogy szeretetünk változtathat sorsokon és reményt adhat a reménytelenségben. Köszönjük, hogy eszközök lehetünk az Úr kezében!

Áldott Karácsonyt kívánva mindenkinek karitász csoportunk nevében:

Baranyainé Murvay Sára
csoportvezető

Palacsinta sütés a katolikus oviban

Juhász Gyula: Karácsony felé

Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.
A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű igézet,
Ilyenkor decemberben.

Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.

És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.

Magyar Katolikus Rádió Orosházán és környékén - FM sáv 88,6 MHz

Az OKIK klub őszi programjai

A templomunk centenáriuma alkalmából rendezett lélekemelő és magas színvonalú rendezvények után nehéz hasonló érdeklődést keltően leírni azokat a szerény eseményeket, amelyek közösségünket érintették az elmúlt négy hónapban.

Augusztus utolsó szombatján volt a klub évadnyitója, amelyen régi kedves ismerőseink léptek fel: a Zenebarát-Felebarátok együttese Békéscsabáról. Műsoruk most is felvidította a lelkünket, köszönjük áldott szolgálatukat.

Nem maradt el a felnőtt klub évadnyitó grillpartija sem, amely alkalomból a nyári kirándulások, táborok képeit is megtekintettük.

A szeptemberi OKIK klubon Szőllősiné Kassai Judit mutatta be a nyári evangélikus gyermektáborokat. Sokszínű előadását a népes hallgatóság szívesen fogadta.

A Felnőttklubon Bánkiné Révész Adrienn tanár, szülő-csecsemő és kisgyermekes konzulens beszélt hasznos és érdekes munkájáról. Nemrég könyve is megjelent erről a témáról „Így éld túl a dackorszakot" címmel.

Szeptember 24-én az OKIK klub diákküldöttségével részt vettünk a szegedi Szent Gellért napon, amelynek idei - rendhagyó - programja tetszett a fiataloknak. Nem kis büszkeséggel nyugtáztuk, hogy a fesztiválra meghívott kiváló együttesek között szerepelt az Eötvös József katolikus iskola színjátszó csoportja is. (Az egész jubileumi gálaműsort október 22-i filmklubunkon tekintettük meg; köszönet a felvételt készítőknek.)

A Credo együttes koncertje

Az októberi felnőtt klubra is jeles vendég érkezett: Dr. Kiss Imre szarvasi plébános, aki több mint 6 évig tartó olaszországi szolgálatáról számolt be, színes videóképekkel, filmekkel illusztrálva előadását. Köszönjük Héjjasné Szitás Ágnesnek a finom fánkot,

A Credo együttes koncertje

amellyel nagy sikert aratott.

Október 15-én a Máltai játszótér dolgozói tartottak színes és tartalmas foglalkozást, természetesen a szokásos vidám közösségi játékokkal.

Innentől kezdődtek a „kabátos" rendezvények, mivel az idő hűvösre váltott, nekünk viszont a több mint tízszeres gázárakra nincsen elég jövedelmünk. Klubtagjaink intelligenciáját és megértését dicséri a Credo koncert 45 fős közönsége, az evangélikus gyertyagyújtás résztvevőinek száma. A sok negatív körülmény mégis tudott zavart okozni (szalagozó ünnepség, szakadó eső stb.), mivel a második és harmadik gyertyagyújtáson viszonylag kevesebben voltunk. Ez főként azért szomorú, mert mindhárom eddigi áhítat nagyon szép és tartalmas volt (Felegyi-Németh Mihály evangélikus, Szalkay Róbert református, Iványi László római katolikus szolgálatával). Szeretettel várjuk december 17-én Nikodém Noémi baptista gyertyagyújtását, aki most érkezett haza pakisztáni missziós útjáról.

A „kabátos" rendezvények előtt is fűtünk fél órát, tehát a hőmérséklet kibírható.

Nagy örömünkre idén is voltak közösségi szolgálatosaink a Táncsics gimnáziumból. Műsorral készülünk az Idősek Otthonaiba; nekik csináltak ajándékot a diákok. A Hajléktalan szállóra is elkészítettük a szokásos süteményeket ügyes lányok és fiúk segítségével.

Imádkozunk mindazokért, akik munkájukkal és adományaikkal hozzájárultak hagyományos karitatív tevékenységünk teljesítéséhez.

Minden kedves olvasónknak áldott ünnepeket és új évet kívánunk szeretettel:

Bánkiné Borbély Mária klubvezető

Dr. Kiss Imre az OKIK klubban

A Hering család a klubban

100 éves a templomunk

Élő hittel, imádságos szívvel átitatva
Jövünk – hacsak tehetjük – templomunkba.
Urunk Jézus együtt áldunk, magasztalunk,
Hozzád buzgón imádkozunk.
Te bennünk élsz, Tiéd a lelkünk,
Így várjuk reménykedve az Örök életünk.

Templomunk 100 éves, itt a csend magasztal,
Békesség, gyertyafény, orgonahang marasztal.
A földi világot háttérbe szorítva áldunk,
Neked életünkért hálánkat ajánljuk.
Összekulcsolt kézzel énekelünk,
Hozzád fohászkodunk.

De jó, hogy van templomunk! Van templomunk!
Itt él bennünk a szeretet, dicsőítünk Urunk.
Csak ez a szellemiség erősít s készít fel arra,
Hogy felkészüljünk a világ visszásságaira.
Itt érzi a lelkünk, hogy mi a keresztény élet lényege,
Itt segít esedezni Istennek Szentlelke.

Sok új dolog – jó, rossz – történt 100 év alatt.
Legelejére nem is emlékezhetünk,
Ám napjainkban már boldogan tehetjük…
A Szentmisén hallott ige a lelkünkbe tapadt,
Érezzük, hogy szeretete életünk értéke maradt.

Lett új orgonánk, harangunk, fűthető padunk,
Ablakaink, képeink, hittantermünk, urnafalunk.
Ahol bár csak hamvainkban, de még sokáig itt,
Szeretett templomunkban együtt maradhatunk.

Jézusunk: lelki jövőbe-vágyásunk tükre, jósága,
Átalakulásaink benne rejlő sugárzó forrása.
Az örök nap hajnalának belső tanítása
100 éves templomunkban.

A csend és a zene egyaránt magasztal,
Felnőttek s gyermekek éneke, imája
Egyaránt megszólal s örömmel marasztal.
A torony harang-hangja is feltölti hallásunk,
Büszkék lehetünk és vagyunk,
Hogy ilyen szép és változatos a mi vallásunk.

A láthatatlan jelenlévő Istent követjük és kérjük,
Az Ő kegyelmével töltődjék a lelkünk.
Hálás imánkkal köszönjük, köszönjük!

Atyánk, Teremtőnk, akit imádunk,
Őbenne élünk, mozgunk és vagyunk,
Az Öröklétben szemtől-szembe látni vágyunk.
Az Oltárnál térdet hajtunk,
Hálás szívvel köszönetet mondunk.
És kérünk Urunk Jézusunk,
Védd meg és őrizd meg szereteteddel
100 éves templomunk!

Dr. Bertók Éva

OROSHÁZI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

Kiadja: Jézus Szíve Plébánia
5900 Orosháza, Deák Ferenc u. 18.
www.oroshaziplebania.hu

Felelős kiadó:
Iványi László
tb. kanonok, esperesplébános

Szerkesztő:
Iványi László

Tördelés:
Iványi László

Nyomtatás:
MMD Kreatív Stúdió

Korabeli fénykép templomunkról